

Εθελοντισμός - Κριτήριο αξιολόγησης με απαντήσεις για τη συνεξέταση Γλώσσας και Λογοτεχνίας Γ' Λυκείου

Κείμενο Ι

Η βιοπολιτική του εθελοντισμού

Σε μια εποχή γενικευμένης κοινωνικής-οικονομικής βαρβαρότητας που εκδηλώνεται ως βαθύτατη ανθρωπιστική κρίση, ποιες βαθύτερες ψυχολογικές και κοινωνικές ανάγκες ικανοποιούν οι εθελοντικές κοινωνικές δραστηριότητες των πολυάριθμων ατόμων που επενδύουν σε αυτές; Αρκεί η επίκληση των μεγάλων κοινωνικών καταστροφών για να εξηγηθούν η μαζικότητα και η ποικιλία των νέων φαινομένων εθελοντισμού και των οργανωμένων φιλανθρωπικών δραστηριοτήτων; Αν είναι αλήθεια, όπως συχνά λέγεται, ότι το τέλος της νεωτερικότητας συνεπάγεται αυτομάτως και «το τέλος του ανθρώπου», τότε τι μπορεί να σημαίνει «ανθρωπιστική πολιτική» σήμερα;

Μολονότι έχουν διατυπωθεί, κατά καιρούς, διάφορες πολιτικές, στατιστικές και αμιγώς κοινωνιολογικές ερμηνείες αυτών των φαινομένων, δεν έχουν διερευνηθεί επαρκώς τα ψυχολογικά κίνητρα της ανθρώπινης ανάγκης για αλληλεγγύη που εκδηλώνεται μέσω του αυθόρμητου ή του οργανωμένου κοινωνικού εθελοντισμού. Έτσι, στις ανεπτυγμένες οικονομικά χώρες, η προσχεδιασμένη ελαχιστοποίηση του νεωτερικού κράτους πρόνοιας επιβάλλει τη μεγιστοποίηση των εξατομικευμένων, άμισθων και κυρίως πολιτικά ανώδυνων εθελοντικών πρακτικών.

Αναμφίβολα, κάθε οργανωμένη εθελοντική δράση έρχεται να καλύψει μια υπαρκτή κοινωνική ανάγκη, προκύπτει δηλαδή από την εμφανή ανεπάρκεια των δομών του οργανωμένου κράτους και της κοινωνίας στο να χειριστούν εγκαίρως και αποτελεσματικά τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν ορισμένα μεμονωμένα άτομα ή ευρύτερες κοινωνικές ομάδες. Προβλήματα που, κατά κανόνα, δημιουργούνται από τις ίδιες τις κοινωνίες οι οποίες, εκ των υστέρων, καλούνται να τα λύσουν.

Παρ' όλα αυτά, από πολυάριθμες ψυχολογικές και κοινωνιολογικές έρευνες σε όλο τον πλανήτη προκύπτει ότι η συστηματική ενασχόληση με τον κοινωνικό εθελοντισμό βοηθά όχι μόνο αυτούς που δέχονται βοήθεια αλλά και αυτούς που την προσφέρουν. Πράγματι, οι σχετικές στατιστικές μελέτες επιβεβαιώνουν ότι τα άτομα που συμμετέχουν ενεργά, συνειδητά και για μεγάλο χρονικό διάστημα σε εθελοντικές πρακτικές αισθάνονται πιο ισορροπημένα, λιγότερο δυστυχή και πολύ πιο ικανοποιημένα από τη ζωή τους σε σύγκριση με τα άτομα που δεν εμπλέκονται σε τέτοιες αλτρουιστικές δραστηριότητες. Με άλλα λόγια, η ένταξη σε μια νέα κοινωνική ομάδα, στην οποία υποτίθεται ότι επέλεξαν να ενταχθούν «ελεύθερα» οι ίδιοι οι εθελοντές, σε συνδυασμό με το κοινωνικά επωφελές έργο που πραγματοποιούν, τους προσφέρει το πολυπόθητο -αλλά κάθε άλλο παρά ανιδιοτελές- αίσθημα αισιοδοξίας, πληρότητας και προσωπικής δικαίωσης που από καιρό είχαν απολέσει στην καθημερινή κοινωνική, εργασιακή και οικογενειακή τους ζωή!

Τι το ιδιαίτερο όμως και μοναδικό έχουν οι εθελοντικές δραστηριότητες; Αναζητώντας μια πιο σαφή εξήγηση γι' αυτό το κοινωνικό φαινόμενο, οι ερευνητές -ψυχολόγοι και κοινωνιολόγοι- διαπίστωσαν ότι η εθελοντική δραστηριότητα αναπληρώνει, έστω και φαντασιακά, τη βαθύτερη ανάγκη των ανθρώπων να επιτελούν μια προσωπική, δημιουργική και κυρίως χρήσιμη κοινωνική δραστηριότητα. Διόλου περίεργο που, στατιστικά, στον εθελοντισμό επενδύουν επωφελώς κυρίως οι άνεργοι και οι συνταξιούχοι. Αυτό τουλάχιστον προκύπτει από τις πρωτοποριακές έρευνες του Edwin Boezeman και της Naomi Ellemers στην Ολλανδία και του Theo Wehner και της ομάδας του στο Πανεπιστήμιο της Ζυρίχης. Το απρόσμενο συμπέρασμα αυτών των ερευνών είναι ότι το ψυχολογικό πρότυπο του εθελοντή αντιστοιχεί και συνήθως αντιπροσωπεύεται από άτομα που δεν είναι καθόλου ικανοποιημένα από την επαγγελματική ή και την ιδιωτική τους ζωή. Υπό αυτή την έννοια, ο μετανεωτερικός εθελοντισμός δεν έχει καμία σχέση με την ιστορικά ξεπερασμένη αστική φιλανθρωπία, αφού πλέον προβάλλεται μαζικά ως υποκατάστατο της κανονικής εργασίας και της αποδομημένης λειτουργίας του κράτους πρόνοιας.

Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε εγκαίρως το γιατί και κυρίως το πώς η μετανεωτερική πολιτική έχει επιβάλει τον εθελοντισμό ως μορφή άμισθης κοινωνικής εργασίας αλλά και ως μέσο κοινωνικής διαχείρισης και εκτόνωσης της οργής ενός ολοένα διογκούμενου αριθμού περιθωριοποιημένων πολιτών. Η ελεγχόμενη αποσάθρωση και η προσχεδιασμένη ελαχιστοποίηση του νεωτερικού

κράτους πρόνοιας επιβάλλει τη μεγιστοποίηση των εξατομικευμένων, άμισθων και κυρίως πολιτικά ανώδυνων εθελοντικών πρακτικών.

Σπύρος Μανουσέλης, ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ
ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ, 14.01.2017

Κείμενο II

Θέλω να γίνω εθελοντής!

Στις μέρες που ζούμε είναι δύσκολο για πολλούς να αντεπεξέλθουν στις κοινωνικές απαιτήσεις. Τόσο στο οικονομικό κομμάτι που – ειδικά στη χώρα μας – βιώνουμε πρωτόγνωρες καταστάσεις, όσο και στο κοινωνικό όππου, συνεχώς, η κοινωνία πλήττεται από φαινόμενα ρατσισμού, βίας, υποβάθμισης του βιοτικού επιπέδου, φτώχεια, ανεργία, εγκληματικότητα. Όλα αυτά θα είχαν λυγίσει την κοινωνία αν δεν διατηρούνταν κάποια δείγματα αλληλεγγύης σήμερα.

Η αλληλεγγύη εκφράζεται με πολλούς τρόπους κι ένας από αυτούς είναι ο εθελοντισμός. Ο εθελοντισμός έχει την έννοια της εθελούσιας προσφοράς προς το κοινωνικό σύνολο, δίχως ανταμοιβή. Είναι αλήθεια ότι η κοινωνική συνοχή δοκιμάζεται από τις διάφορες πολιτικές που ακολουθούνται, αλλά είναι επίσης αλήθεια ότι όλοι κρύβουμε έστω και λίγα δείγματα αλληλεγγύης. Ο καθένας από εμάς επηρεάζεται σε διαφορετικό βαθμό από αυτά που συμβαίνουν γύρω μας και εκφράζεται ανάλογα. Όλους, όμως, μας ενώνει η κοινή ανάγκη να προσφέρουμε σε κάποιον συνάνθρωπό μας ή σε μια ομάδα ανθρώπων ή σε ένα ίδρυμα. Και ο εθελοντισμός

είναι ένας τρόπος μέσω του οποίου μπορούμε να πετύχουμε κάτι τέτοιο.

Κύριο χαρακτηριστικό είναι ότι στις περισσότερες φορές δεν ζητείται αντάλλαγμα για τις προσφερόμενες υπηρεσίες κάποιου. Βέβαια, πολλοί πιστεύουν ότι οι εθελοντές πρέπει να αμείβονται προς παραδειγματισμό περισσότερων ανθρώπων με αυτόν. Όμως, τα αληθινά ένστικτα, που μας οδηγούν σε τέτοιες πράξεις, δεν χρειάζονται αντάλλαγμα για να επιβραβευθούν. Επιβραβεύονται με την επιτέλεση ενός έργου που προσφέρεται στην κοινωνία ή με τη βοήθεια προς τους συνανθρώπους.

Κάποιος μπορεί να γίνει επίσημα εθελοντής προσφέροντας και συνδράμοντας σε μη κυβερνητικές οργανώσεις ή ιδρύματα. Έτσι, αναγνωρίζεται η προσφορά του και πολλοί ακολουθούν το παράδειγμά του. Μπορεί, όμως, να γίνει και ανεπίσημα. Αυτό συμβαίνει σε απλά, καθημερινά πράγματα, όπως μια αιμοδοσία και μια βοήθεια σε ηλικιωμένο ή σε άπορο. Κι αυτό, ακριβώς, είναι που γιγαντώνει την αξία του εθελοντισμού. Δηλαδή, μπορεί οποιοσδήποτε να ενασχοληθεί και να προσφέρει σημαντικά, με μικρό κόπο. Ο εθελοντισμός υπάρχει ανάμεσά μας, σε διάφορες καταστάσεις της καθημερινότητας.

Σήμερα, ο εθελοντισμός τείνει να πάρει εξειδικευμένες μορφές. Πλέον, υπάρχουν διακριτές ομάδες δράσης. Για παράδειγμα, υπάρχει η οικολογία που, με διάφορες δράσεις (δεντροφύτευση, αναδάσωση, ανακύκλωση), ωθεί τον κόσμο να στραφεί προς τη φύση και να βοηθήσει στην προστασία και εξέλιξη του περιβάλλοντος. Υπάρχουν επίσης

οι αιμοδοσίες, δωρεές οργάνων και σώματος και γενικά η πρόνοια για ασθενείς, τοξικομανείς και Α.Μ.Ε.Α. Διάφορες αθλητικές, κοινωνικές ακόμα και εκπαιδευτικές δράσεις, υποκινούνται μόνο από αλτρουιστικά αισθήματα και βοηθούν το κοινωνικό σύνολο για την προετοιμασία και ένταξη νέων στην κοινωνία. Το μεγαλύτερο παράδειγμα εθελοντικής προσφοράς παραμένει για τη χώρα μας η διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων το 2004, επειδή είμαστε χώρα που δεν εκμεταλλευτήκαμε καλά τους οικονομικούς πόρους. Κι όμως. Χιλιάδες εθελοντές έσπευσαν να συνδράμουν, ο καθένας σε μικρό βαθμό, για να χαρίσουν αυτούς τους αγώνες στην Ελλάδα και σε ολόκληρο τον κόσμο. Λαμπαδηδρόμοι, βοηθοί, χορευτές, μουσικοί, έδωσαν την καλύτερη απάντηση σε αυτούς που αμφισβητούσαν τη δύναμη του εθελοντισμού.

Ο εθελοντισμός βρίσκεται μέσα μας. Το θέμα είναι να ψάξουμε να το βρούμε και να κάνουμε κι εμείς κάτι καλύτερο. Να ασχοληθούμε και να πούμε «Είμαι μέσα!».

(Σάββας Ιορδανίδης, 19 ετών, φοιτητής Ιατρικής Α.Π.Θ.),
πηγή: protagon.gr, 25 /2/2013

Κείμενο III

Μαχμούντ Νταρουίς, Να σκέφτεσαι τους άλλους
Καθώς ετοιμάζεις το πρωινό σου, να σκέφτεσαι τους άλλους.

Μην ξεχνάς να ταΐζεις τα περιστέρια.

Όταν πολέμους ξεκινάς, να σκέφτεσαι τους άλλους.

Μην ξεχνάς όσους λαχταρούν την ειρήνη.

Όταν πληρώνεις το νερό, να σκέφτεσαι τους άλλους.
Εκείνους που μόνο τα σύννεφα έχουν να τους θηλάσουν.
Όταν γυρνάς στο σπιτικό σου, να σκέφτεσαι τους άλλους.
Μην ξεχνάς όσους ζουν σε αντίσκηνα.

Όταν τ' αστέρια μετράς πριν κοιμηθείς, να σκέφτεσαι τους άλλους.

Εκείνους που δεν έχουνε πού να πλαγιάσουν.
Όταν ελεύθερα μιλάς, να σκέφτεσαι τους άλλους.
Εκείνους που δεν τους αφήνουν να μιλήσουν.

Και καθώς σκέφτεσαι εκείνους, τους άλλους,
Στον εαυτό σου γύρισε και πες:
«Αχ και να ήμουν ένα κερί στο σκοτάδι».

.....

Ποίημα από την έκδοση «**Μαχμούντ Νταρουίς... να σκέφτεσαι τους άλλους – 12 ποιήματα του Παλαιστίνιου ποιητή**»

Παρατηρήσεις

ΘΕΜΑ 1ο:

Το **Κείμενο Ι** ξεκινά με τρία ερωτήματα. Ποια απάντηση δίνει ο συγγραφέας στο δεύτερο ερώτημα; Να απαντήσετε σε μία παράγραφο 70 – 80 λέξεων.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 2ο:

B1. Να επιβεβαιώσετε ή να διαψεύσετε τους ακόλουθους ισχυρισμούς που αναφέρονται στα **Κείμενα Ι και II**:

Στο Κείμενο Ι:

1.Ο συγγραφέας υποστηρίζει ότι η αδυναμία του κράτους να αντιμετωπίσει τα κοινωνικά προβλήματα είναι η αιτία εκδήλωσης εθελοντικής δράσης.

2.Δραστήρια κοινωνικά κι επαγγελματικά άτομα γίνονται κατά κανόνα εθελοντές.

Στο Κείμενο II:

1.Ο νεαρός εθελοντής θεωρεί ότι ο εθελοντισμός πρέπει να αμείβεται, γιατί κάτι τέτοιο θα αποτελέσει κίνητρο και για άλλους να ασχοληθούν με τον εθελοντισμό.

2.Κάποιος μπορεί να γίνει εθελοντής είτε επίσημα, είτε ανεπίσημα.

3.Παρόλο που η χώρα μας δεν εκμεταλλεύτηκε καλά τους οικονομικούς πόρους για τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων το 2004, η δράση των εθελοντών επέτρεψε να έχει μια άψογη διοργάνωση.

Μονάδες 10

B2.α. Να ερμηνεύσετε τη χρήση των ερωτήσεων στην πρώτη παράγραφο του **Κειμένου I**.

Μονάδες 5

β. Ποιος είναι ο ισχυρισμός τον οποίο επιχειρεί να αποδείξει ο συγγραφέας στην τέταρτη παράγραφο του **Κειμένου I**; «Παρ' όλα αυτά,... Πράγματι, Με άλλα λόγια...»: με ποιον τρόπο οι λέξεις αυτές τον βοηθούν να επιτύχει τον σκοπό του;

Μονάδες 5

γ. Το **Κείμενο II** αποτελεί προσωπική μαρτυρία νεαρού εθελοντή. Ποιες γλωσσικές επιλογές καταδεικνύουν την υποκειμενικότητα των απόψεων;

Μονάδες 5

B3. Συγκρίνοντας τα **Κείμενα Ι και ΙΙ** ποια συμπεράσματα θα μπορούσαμε να διατυπώσουμε σχετικά με τα κίνητρα που ωθούν έναν άνθρωπο σε εθελοντική δράση;

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 3ο:

Αξιοποιώντας τους κειμενικούς δείκτες του ποιήματος (ρηματικό πρόσωπο, έγκλιση των ρημάτων, κλπ) να ερμηνεύσετε τον τελευταίο στίχο: «Αχ και να ήμουν ένα κερί στο σκοτάδι». Ποιοι λόγοι νομίζετε ότι θα εμπόδιζαν έναν νέο ν' ανταποκριθεί σ' αυτή την προτροπή; Να απαντήσετε σε ένα κείμενο 150 – 200 λέξεων.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4ο:

Ο εθελοντισμός θεωρείται αναγκαίος για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που επισώρευσε η κρίση της εποχής. Με βάση αυτή τη διαπίστωση, να επιχειρηματολογήσετε για τη σπουδαιότητα και την προσφορά του εθελοντισμού σε προσωπικό και σε συλλογικό επίπεδο. Το κείμενό σας να έχει τη μορφή ομιλίας σε εκδήλωση που διοργανώνεται στο Δήμο της περιοχής σας και να μην υπερβαίνει τις 400 λέξεις.

Μονάδες 30

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ 1ο:

Στην πρώτη παράγραφο του κειμένου του κειμένου Ι ο συγγραφέας αναρωτιέται αν η γιγάντωση του εθελοντικού κινήματος που παρατηρείται στην εποχή μας οφείλεται μόνο στην οξύτητα των κοινωνικών προβλημάτων. Με βάση

κοινωνικές και ψυχολογικές έρευνες διαπιστώνει ότι αυτό οφείλεται στην αδυναμία του κράτους να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που το ίδιο δημιουργεί και στα προβλήματα που έχουν οι εθελοντές στην κοινωνική και επαγγελματική ζωή τους, καθώς και στην ικανοποίηση και ασφάλεια που αντλούν από την αίσθηση της κοινωνικής προσφοράς.

Λέξεις 78

ΘΕΜΑ 2ο:

B1.

1.Σ

2.Λ

3.Λ

4.Σ

5.Σ

B2.α. Οι ερωτήσεις που χρησιμοποιούνται στην πρώτη παράγραφο του κειμένου κάνουν το κείμενο πιο ζωντανό και παραστατικό. Με αυτές ο αρθρογράφος εισάγει τα θέματα που θα τον απασχολήσουν με σκοπό να προβληματίσει, να ευαισθητοποιήσει τον αναγνώστη.

β. Στην τέταρτη παράγραφο του Κειμένου I ο συγγραφέας υποστηρίζει ότι ο εθελοντισμός προσφέρει πολλά και στον ίδιο τον εθελοντή: προσφέρει ισορροπία, αισιοδοξία, πληρότητα και προσωπική δικαίωση – αισθήματα που, για διάφορους λόγους δεν βιώνει στην προσωπική και την επαγγελματική ζωή του. Οι διαρθρωτικές λέξεις «Παρ' όλα αυτά,... Πράγματι, Με άλλα λόγια...» εξασφαλίζουν **τη συνοχή στην επιχειρηματολογία** του αρθρογράφου. Το «Παρ' όλα αυτά» δηλώνει την **αντίθεση** που υπάρχει ανάμεσα στη θέση του

αρθρογράφου και σε όσα είναι κοινώς αποδεκτά και έχουν παρουσιαστεί παραπάνω, το

«Πράγματι» **επιβεβαιώνει** τη θέση με την αναφορά σε επιστημονικές έρευνες και το «Με άλλα λόγια» εισάγει την **επεξήγηση** των επιστημονικών πορισμάτων που ήδη ανέφερε.

Υ. Τα στοιχεία υποκειμενικότητας που μπορούμε να εντοπίσουμε στο κείμενο II είναι:

- ο συγγραφέας χρησιμοποιεί το α' πληθυντικό πρόσωπο, για να δηλώσει έτσι πως καταγράφει βέβαια προσωπικές σκέψεις και προβληματισμούς, αλλά τους μοιράζεται με το σύνολο των εθελοντών.
- δίνονται οι προσωπικές απόψεις και τα συναισθήματα από την οπτική γωνία του εθελοντή
- χρησιμοποιείται κυρίως η επίκληση στο συναίσθημα
- υπάρχει χρήση προφορικού λόγου: επειδή είμαστε χώρα που δεν εκμεταλλευτήκαμε καλά, ο καθένας σε μικρό βαθμό, ο καθένας σε μικρό βαθμό, Να ασχοληθούμε και να πούμε «Είμαι μέσα!»

B3. Από τα Κείμενα I και II μπορούμε να αναγνωρίσουμε τα εξής κίνητρα εθελοντικής δράσης:

- Ανθρωπισμός, η πίστη κι ο σεβασμός στον άνθρωπο καθώς και η άοκνη προσπάθεια για την ανακούφιση των συνανθρώπων.
- Τα σύγχρονα προβλήματα, μια που ο εθελοντισμός είναι η απάντηση στα οξύτατα προβλήματα της εποχής

μας (φτώχεια, περιβαλλοντική υποβάθμιση, απειλή της ειρήνης, κλπ) Υποχώρηση του κράτους πρόνοιας/κοινωνικής πολιτικής

- Προσωπικά αδιέξοδα και η έλλειψη πληρότητας στην κοινωνική και επαγγελματική ζωή.

- Η προώθηση της ιδέας του εθελοντισμού από το κράτος που «βλέπει» στην εθελοντική δράση μια μορφή άμισθης και πολιτικά ανώδυνης κοινωνικής εργασίας αλλά και ένα μέσο κοινωνικής διαχείρισης και εκτόνωσης της οργής ενός ολοένα διογκούμενου αριθμού περιθωριοποιημένων πολιτών

ΘΕΜΑ 3ο:

Ο ποιητής χρησιμοποιεί β' ενικό πρόσωπο για να δημιουργήσει την εντύπωση άμεσου και παραστατικού διαλόγου με τον αναγνώστη του. Αυτό το στοιχείο σε συνδυασμό με την προτρεπτική υποτακτική και την προστακτική που χρησιμοποιεί στα ρήματα δίνει στο ποίημα τη μορφή μιας σειράς νουθεσιών που κορυφώνονται στον τελευταίο στίχο: «Αχ και να ήμουν ένα κερί στο σκοτάδι», δηλαδή, ο κάθε ένας από εμάς πρέπει να έχει ως στόχο με τη δράση του να φωτίζει τη ζωή που είναι γεμάτη δυσκολίες και προβλήματα.

Πραγματικά, πολλές φορές οι άνθρωποι, παρόλο που έχουν κάθε καλή διάθεση, δυσκολεύονται να προσφέρουν στην ανακούφιση των συνανθρώπων τους. Οι λόγοι που τους εμποδίζουν είναι οι εξής:

- Ο ατομισμός, εγωισμός, φιλαυτία, το προσωπικό όφελος.

- Ο άκρατος υλισμός, ο οποίος εξελίσσεται σε διαρκή και ανεξέλεγκτο καταναλωτισμό.
- Ο ανταγωνισμός, που παίρνει τη μορφή της διαρκούς προβολής και της κυριαρχίας του ανθρώπου πάνω στους άλλους, της αναλγησίας και αδιαφορίας για το συνάνθρωπο.
- Η δυσαρέσκεια των πολιτών προς την επίσημη πολιτεία, επειδή τη θεωρούν αδιάφορη και αναποτελεσματική για τα προβλήματά τους. Η αρνητική αυτή διάθεσή τους και η απαξίωση των πολιτικών εκπροσώπων δημιουργεί εχθρικούς και αδιάφορους για την πολιτεία πολίτες.
- Στρεβλή κοινωνικοποίηση : έλλειψη κοινωνικής ευαισθησίας, αδιαφορία για τα κοινά, απολιτικοποίηση, παθογενή φαινόμενα, ρατσισμός, ξενοφοβία, καχυποψία, επιφυλακτικότητα.
- Ο μονόπλευρος τεχνοκρατικός προσανατολισμός της κοινωνίας που δίνει έμφαση στην ευημερία των οικονομικών δεικτών και αδιαφορεί για την αξία της ανθρώπινης ζωής, που επιτρέπει στις «αγορές» και σε λογής χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς να διαχειρίζονται ανάλητα τις τύχες εκατομμυρίων ανθρώπων.
- Ο αμοραλισμός, η αναλγησία, η καταρράκωση των ανθρωπιστικών αξιών και η επικράτηση απαξιών που καθόρισαν τα κυρίαρχα πρότυπα ζωής κατά τις μεταπολεμικές δεκαετίες: χρήμα, οικονομική επιφάνεια,

πάση θυσία πλουτισμός, το πνεύμα της ήσσανος προσπάθειας, το κυνήγι της εφήμερης δόξας και δημοσιότητας.

- Τεχνοκρατικός προσανατολισμός της εκπαίδευσης: παραγκωνισμός ανθρωποπλαστικής αποστολής σχολείου, βαθμοθηρία, ανταγωνισμός, χρησιμοθηρική προσέγγιση της γνώσης, έμφαση στην παραγωγή καταρτισμένων τεχνοκρατών και αποδοτικών στελεχών του παραγωγικού συστήματος όχι όμως ανθρώπων με ήθος, ευαισθησίες.

ΘΕΜΑ 4ο:

[Δύο ή τρεις λόγοι είναι αρκετοί]

Προσφώνηση: Αξιότιμε κ. Δήμαρχε, σεβαστοί κκ. Δημοτικοί σύμβουλοι, κυρίες και κύριοι, // Αγαπητοί συμπολίτες,

ΠΡΟΛΟΓΟΣ:

Με αφορμή τη σημερινή συγκέντρωση θα ήθελα να αναφερθώ στο κίνημα του εθελοντισμού, που τα τελευταία χρόνια έχει μια ιδιαίτερη δυναμική, εξαπλώνεται διαρκώς σε παγκόσμια κλίμακα, αποκτά νέα μέλη και αναπτύσσει μια πολυποίκιλη δράση στα πλαίσια των σύγχρονων κοινωνιών. Όπως γνωρίζετε ο εθελοντισμός συνδέεται με την ανάληψη πρωτοβουλιών από άτομα που λειτουργούν συνήθως ομαδικά, με απώτερο στόχο τη συμβολή στην επίλυση κοινωνικών προβλημάτων και στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής. Σήμερα σ' ένα κόσμο που τα προβλήματα διαρκώς διογκώνονται και μεταλλάσσονται το κράτος και οι μηχανισμοί του αδυνατούν να τα αντιμετωπίσουν με επιτυχία

και να δημιουργήσουν προϋποθέσεις επίλυσης τους. Παράλληλα, ζούμε στην εποχή του υλικού ευδαιμονισμού και του ατομικισμού, οι ανθρώπινες σχέσεις χαρακτηρίζονται από πνεύμα αδιαφορίας και λείπει το ενδιαφέρον για τον συνάνθρωπο και για την πορεία της συλλογικής ζωής.

ΚΥΡΙΟ ΘΕΜΑ:

Ο εθελοντισμός, λοιπόν, στα πλαίσια της ενοποιημένης παγκόσμιας κοινότητας αποκτά ιδιαίτερη αξία

Τα οφέλη του εθελοντισμού στο ίδιο το άτομο

- Ανταλλαγή ιδεών, απόψεων και πολιτιστικών στοιχείων
- Αναγνώριση της προσφοράς
- Ανάπτυξη δεξιοτήτων και δυνατοτήτων
- Νέες γνωριμίες, νέοι φίλοι
- Εργασιακή εμπειρία και δικτύωση
- Ταξίδια ανά τον κόσμο με χαμηλό κόστος
- Να γνωρίσεις της συνήθειες άλλων λαών
- Να διασκεδάσεις

Τα οφέλη του εθελοντισμού στην κοινωνία

Από την άλλη, αναγνωρίζουμε ότι η σχέση εθελοντή και κοινωνίας των πολιτών είναι σχέση διαδραστική και τα οφέλη της στην κοινωνία αναφέρονται ακολούθως:

- Είναι ένας τρόπος παρέμβασης των ενεργών πολιτών στην κοινωνία
- Βοηθά στη **διάδοση παγκόσμιων αξιών** και κανόνων, αρχές και νόρμες, π.χ συνήθειες για την προστασία του περιβάλλοντος

- Διευκολύνει την άσκηση ορισμένων κοινωνικών δικαιωμάτων
- Προσφέρει λόγο στις αδύναμες κοινωνικές ομάδες
- Καταδεικνύει **κοινωνικές αδικίες** και παγκόσμια προβλήματα και αποτελεί μοχλό πίεσης στα κράτη
- Συμβάλει στη διάχυση πληροφοριών, παροχή πληροφόρησης & γνώσης, δημοσιοποίηση προβλημάτων και κινητοποίηση της κοινής γνώμης

ΕΠΙΛΟΓΟΣ:

Συμπερασματικά, ο εθελοντισμός δεν έρχεται να επιλύσει τα πολυσύνθετα προβλήματα των σύγχρονων κοινωνιών.

Αποτελεί όμως ένα **μοχλό πίεσης** προς τις κυβερνήσεις των κρατών ώστε να αλλάξουν πολιτικές σε ζωτικά θέματα.

Για τους πολίτες είναι ένας **ενεργός τρόπος**

παρέμβασης στο κοινωνικό γίγνεσθαι που αναπτύσσεται πέρα από κάθε είδους σκοπιμότητες. Σε μια αισιόδοξη προοπτική θα λέγαμε ότι οι ενεργοί και ευαισθητοποιημένοι πολίτες αποτελούν την ελπίδα για σημαντικές αλλαγές γύρω μας.